

формує соціальне буття, а суспільство, своєю чергою, визначає структуру й типи знання.

Феноменологія Альфреда Шюца розвивається в іншому напрямі, ніж феноменологія Гуссерля. Шюц зосереджується на аналізі «життєвого світу», у межах якого соціальна реальність сприймається як безпосередньо дана в природній настанові та не потребує теоретичного доведення свого існування. Знання в цьому контексті розглядається не як абстрактна теорія, а як практично зорієнтована структура смислів, що формується в повсякденному досвіді.

Подальший розвиток цієї лінії простежується у працях Пітера Бергера та Томаса Лукмана, які аналізують реальність повсякденного життя як соціально сконструйовану. Вони показують, що знання виникає в процесах взаємодії, інституціоналізації та легітимації, набуваючи статусу об'єктивної реальності для членів суспільства. Такий підхід остаточно закріплює антропологічний поворот у соціально-філософських дослідженнях і засвідчує відмову від позитивістськи орієнтованого розуміння суспільства.

Rahulina P. O.
Scientific advisor: Candidate of Sc., Associate Professor, Dvorkin I.V.
NTU «KhPI»

GNADENFELD: A SHORT STORY OF THE LONG EXISTENCE OF A VILLAGE, FOUNDED BY GERMAN MENNONITES

In 1835, Nicholas I issued a decree on the resettlement of 40 Mennonite families from the villages of Brinkenhofwalde and Franzthal in the province of Brandenburg (Prussia). The newly formed colony No. 42 was named Gnadenfeld (meaning 'mercy given by the tsar'). It was also known by another (popular) name – Kantov (Four-Row) Numer. In terms of religion, they were Old Flemish Mennonites, who were very active in the religious life of the Molochna colony, which included the Gnadenfeld colony.

The village developed rapidly, and after 30 years, there were already 89 houses with 691 inhabitants. In 1854, a Mennonite church was built, which later became the only church in the colony to house an organ. Gnadenfeld became a true centre of

culture and education. From the very beginning of settlement, a four-year elementary school operated there. Later, a central school, a brotherhood school, a central school, and a school for girls were founded, which later, on the eve of World War I, merged with the central school, a reading club and library, prayer houses, a medical clinic and a post office, and Bible meetings and brotherhood conferences were organised. In 1900, thanks to the efforts of educators from Gnadenfeld, Mennonite schools in the Berdiansk district received the Grand Prix at the World Exhibition in Paris.

In 1915, Gnadenfeld was renamed Bohdanivka. During World War I, many refugees from western regions settled here, as well as Austrian prisoners of war. During the Ukrainian Revolution, 40 residents of the village were killed, and some emigrated. In 1920, battles took place in the village between the Red Army (D. Zhloba's cavalry corps) and Wrangel's forces. 110 Zhloba's soldiers are buried in the local cemetery. N. Makhno, P. Dybenko, O. Kollontai, and other famous military figures of that time were present in the village.

In the 1920s, the locals' situation was dire. Prozagonivtsi shot the residents of the village, Yakov Neifel and Yakov Williams. In 1921-1923, all the residents of the village starved, and five of them died. After the Soviets came to power, Mennonite land ownership was restricted, and Ukrainian villages were established on some of their land, including Mokry Stav, Zamistya, Boyove, and others. During the NEP period, peasant farms regained strength, and the first tractors and other equipment began to appear. In 1930, the K. Marx collective farm was established in the village, and in 1934, the Bohdanivska MTS, which served the surrounding collective farms, was established. In 1930, 20 of the best farmers were dispossessed and evicted from their homes, and eight families fled to the Caucasus to escape repression. During the Holodomor famine of 1932–1933, 9 villagers died of starvation, including 4 children.

The situation of the village's residents with German roots during World War II was not easy. The authorities and locals despised them for their origins, and the Germans who came to them with the war did not treat them much better. During Stalin's repressions, 65 men were repressed in the village, almost all of whom were killed. With the outbreak of World War II, 159 German-speaking men from Bohdanivka were repressed, nearly all of whom died in camps. During their retreat,

the Nazis burned almost all the houses in the village and took all the German-speaking residents with them. 673 residents of the village left with the retreating Nazi army, 24 of them died on the way. After the end of the war, 284 of them were repatriated and sent to Siberia.

After the war, migrants from other villages and regions began to settle in the village. In the post-war years, almost all residential buildings, a school, a kindergarten, a club, shops, livestock complexes, a mechanised barn, a garage and storage facilities were rebuilt in the village. The village started to develop. A kindergarten, school, library, shops, churches, farm, music school, etc., were opened.

Russian troops have temporarily occupied the village since 26 February 2022. Many residents of the village came to defend our homeland from Russian aggression.

Стаднік Ю.О.
Науковий керівник: д. іст. н., проф. Скляр В.М.
НТУ «ХП»

ДОСЛІДЖЕННЯ МУЗИКИ ТА ЗВУКУ У ПРАЦЯХ ПРОФ. О. В. ВЕТУХОВА (1920 – 1930 РР.)

Українське національне відродження 1920-х рр. сприяло започаткуванню та актуалізації багатьох напрямів досліджень в етнології. Деякі з них відроджуються і в сучасних розвідках. Однак через наступ радянської влади на провідні наукові центри УСРР наприкінці 1920-х – 1930-х рр., зокрема у Харкові, значний пласт напрацювань дослідників не був опублікований та залучений до історіографії проблематики. О. В. Ветухов, більш відомий у науковій літературі як педагог і популяризатор наукової спадщини О. О. Потебні, протягом усього професійного шляху вивчав питання мови та словесності. У процесі розробки цього дослідницького напрямку вчений звернув увагу і на історію народної музики.

На наукові погляди О. В. Ветухова (інш. вар. Ветухова, 1869–1941) значний вплив мав М. Ф. Сумцов, відомий багатогранністю своїх етнологічних студій. За його підказкою О. В. Ветухов розпочав працювати над темою «Народные колыбельные песни» (1892). У 1920-х рр. Олексій Васильович, працюючи завідувачем літературно-етнографічної (пізніше – етнологічно-